

Økonomi, finansiering og bidragsfordeling

Det ved vi om økonomi

En samlet beskyttelse af hele Dragør Kommune til en 100-års hændelse er estimeret til at koste ca. 200 mio. kr. på kort sigt. Kort sigt betyder her, at beskyttelsen skal anlægges inden 2030. På lang sigt skal kystbeskyttelsen bygges ud og suppleres. Det kommer til at koste ca. 500 mio. kr. oveni. Det vil sige i alt ca. 700 mio. kr. for at beskytte kommunen. Beskyttelsen på lang sigt, skal anlægges omkring år 2050.

De økonomiske overslag er udregnet i forbindelse med udarbejdelse af udviklingsplanen.

Det skal vi finde ud af om økonomi

Projektets økonomi skal genberegnes. Det sker i takt med, at de forskellige løsninger bliver mere konkrete, og vi fx ved, hvor meget jord og andre materialer, der skal bruges. For eksempel har prisen på jord i de seneste år været lavere, end den er i prisberegningerne i udviklingsplanen.

Vi skal også finde ud af, hvor dyrt det bliver at vedligeholde kystbeskyttelsen, hvilket kan variere efter hvilken type, der vælges.

Det ved vi om finansiering

Der er forskellige måder at finansiere et kystbeskyttelsesprojekt på. Grundejere, hvis ejendom bliver beskyttet af den kystbeskyttelse, der bliver anlagt, kan bidrage til finansieringen. Det sker gennem en bidragsmodel. Dragør Kommune er også grundejer og skal bidrage som grundejer. Kommunen kan vælge at finansiere en større del af kystbeskyttelsen end den del, kommunen skal bidrage med som grundejer. Eksempelvis skal kommunen betale for rekreative tiltag, som ikke er en del af kystbeskyttelsesprojektet. Det kan eksempelvis være en sti eller bænke.

Om Kystbeskyttelsesloven

Ifølge Kystbeskyttelsesloven er det grundejernes eget ansvar at beskytte deres ejendom mod oversvømmelse. Derfor er det i udgangspunktet grundejerne og eventuelt andre, der også får nytte af beskyttelsen, der skal betale for kystbeskyttelsen. Kommunalbestyrelsen i en kommune kan beslutte, at der skal gennemføres et fælles kystbeskyttelsesprojekt for at beskytte flere ejendomme, infrastruktur, skoler og kulturværdier i en kommune mod risikoen for oversvømmelse fra havet i tilfælde af en stormflod.

I Kystbeskyttelsesloven er der beskrevet nogle tekniske, miljømæssige og andre hensyn til selve kystbeskyttelses anlægget. Derudover udstikker Kystbeskyttelsesloven også nogle rammer vedrørende finansiering og fordeling af udgifter til kystbeskyttelse, som projektet skal følge.

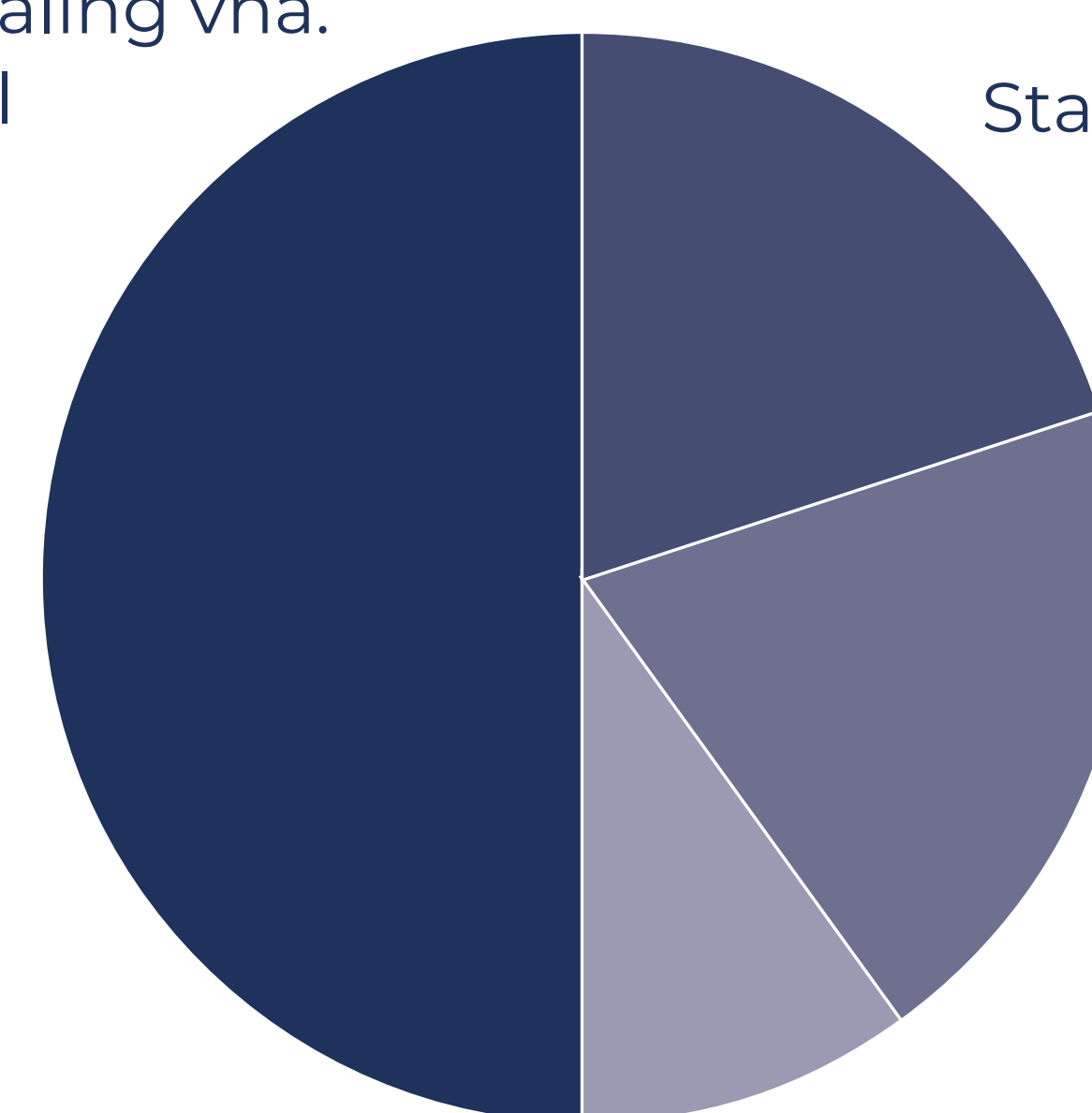
Ekstern finansiering

Staten kan derudover bidrage til kystbeskyttelsesprojektet gennem de statslige puljer, som Kystdirektoratet råder over. En anden del af finansieringen kan komme fra eksterne parter, eksempelvis fonde (fx Realdania) eller andre, eksempelvis Sund & Bælt. Figuren nedenfor viser et eksempel på, hvordan ekstern finansiering kan indgå sammen med bidragsfordeling:

Et finansieringseksempel

Et kommunalt kystbeskyttelsesprojekt koster 200 mio. kr. at anlægge. Gennem statslige puljer, tilskud fra fonde og et øget kommunalt bidrag, lykkes det at rejse 100 mio. kr. til kystbeskyttelsesprojektet. Tilbage er der således 100 mio. kr., som skal fordeles gennem en bidragsmodel. Lidt forsimplet vil det sige, at grundejerne i så fald vil skulle betale det halve af, hvad de ellers skulle have bidraget med.

Grundejerbetaling vha. bidragsmodel

Statsligt tilskud / kystpuljer

Anden ekstern finansiering, eks. Sund & Bælt, Realdania, m.fl.

Kommunen, foruden som grundejer

Kystbeskyttelsen i Dragør har fået del i støttemidler af Realdania og staten

Projektet fik i januar 2023 tilsagn om 37,4 mio. kr. fra de statslige puljer. Pengene er tildelt på baggrund af en ansøgning om et finansielt tilskud til at anlægge delstrækningerne 4,5,6: Søvang, Kongelunden og Sydvestpynten. Derudover fik projektet i sommeren 2022 tilsagn om at kunne modtage 18 mio. kr. fra Realdania. Pengene skal bruges til at arbejde videre mod et konkret projekt for delstrækningerne 4, 5, 6 og til at anlægge delstrækningerne 5,6.

Det vil også være muligt at søge statens puljer og fonde fremadrettet til andre dele af projektet.

De eksterne midler kan bruges til at gøre projektet bedre, eksempelvis med større natur-, rekreative og landskabskvaliteter end hvis kommunen skulle betale eller hvis grundejerne skulle betale. Flere af udviklingsplanens løsninger koster mere, fordi de tilfører andre værdier end en forhøjelse af digerne umiddelbart foran boligerne.

De eksterne midler kan også bruges til at nedbringe den del af finansieringen, der skal opkræves fra grundejeren gennem bidragsfordelingen. Jo flere eksterne midler, projektet får del i, jo mindre skal der opkræves af grundejerne gennem bidragsfordelingen.